

PORZECZNY (2) *ai*

o jasne, e pochylone.

sg [*m N* porzeczny.] ◊ *n*[*N* porzecz(e).] ◊ *D* porzecznemu (1). ◊ *pl N subst* porzeczne (1).

Sł stp: porzeczne, *Cn brak*, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Przymiotnik od „porzecz” (2) :

a. *Leżący lub rosnący nad rzeką, nadrzeczny* (2) : *Szcześliwy/ który nie był między złémi w rádźie/ [...] On vřtáwicznie w Páńřkim rozmyřla zakónie. Táki podobien bęđie drzewu porzecznemu [erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum Vulg Ps 1/3]/ Które przynoři co rok owoc pánu řwemu KochPs 3; SarnStat 1045; [ADIECTIVA DENOMINATIVA. [...] Rzeká/ Porzeczny. Fluvio proximus. StatorGramm F4; porzeczny/ Ad ripam fluminis situs. Volck Sss3].*

b. [*W funkcji rzeczownika*: »porzeczne« = *danina z gruntów położonych nad rzeką*: *Exactiones quecunque evenient videlicet a sep, obrzas, pobor, narzaz [...] podworowe, podymne, psarskye, porzeczne, Godne GlosyKórn II 245.*]

MN